சிலுவையில் அறையப்படுதல்

சிலுவையைப் பற்றிய பாடக் கருத்தானது ஒருக்காலும் முற்றிலும் கற்கப்பட முடியாது. பின்வரும் வார்த்தைப் படிப்புகள் மற்றும் பிரசங்க உதவிகள் ஆகியவை சிலுவையில் இயேசுவின் பாடுகள் மற்றும் மரணம் பற்றிய நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்து நீங்கள் புரிந்து கொண்டுள்ளதை வளப்படுத்த அளிக்கப்படுகின்றன.

சிலுவையைக் குறித்த பொதுக் கருத்துக்கள்

கொல்கொதா

எருசலேமின் மதிற்சுவருக்குப் புறம்பே இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட இடமானது அரமாயிக் மொழியில் "மண்டை ஓடு" என்ற அர்த்தப்படும் கொல்கொதா (Golgotha) என்ற வார்த்தையால் அழைக்கப் பட்டது (மத். 27:33). இந்த அரமாயிக் வார்த்தையானது மண்டை ஓட்டின் வடிவத்தின் காரணத்தால் "உருண்டு செல்" என்று அர்த்தப்படும் *galal* என்ற எபிரெய வினைச் சொல்லில் இருந்து அடையப் பெற்றதாகும். மத்தேயு, மாற்கு மற்றும் யோவான் ஆகியோர் "Skull" என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையான *Kranion* என்ற வார்த்தையினால் Golgotha என்பதை மொழிபெயர்த்தனர் ("Cranium" என்ற ஆங்கில வார்த்தையை நினைத்துப் பார்க்கவும்). "Skull" என்பதற்கான இலத்தீன் வார்த்தை *calvaria* என்பதாகும், இவ்வார்த்தையை ஜெரோம் அவர்கள் லத்தீன் வல்கேட் பதிப்பில் பயன்படுத்தினார். KJVயின் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் ஜெரோம் அவர்களின் இலத்தீன் வேதாகமம் தங்கள்மேல் செல்வாக்குச் செலுத்தியதால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்பது உறுதி, ஏனெனில் லூக். 23:33ல், லூக்கா பயன்படுத்திய *Kranion* என்ற கிரேக்க வார்த்தையை மொழிபெயர்ப்பதற்குப் பதிலாக அவர்கள் இலத்தீன் வார்த்தையை அப்படியே ஆங்கிலத்துவப்படுத்தி "Calvary" என்று எழுதி விட்டார்கள்.

Golgotha என்பது அவ்விடத்தில் ஏராளமான மண்டை ஓடுகள் கிடந்ததால் ஏற்பட்ட காரணப் பெயராகும் என்று ஜெரோம் கூறினார். தாயெர் அவர்கள், அந்த இடமானது "மண்டை ஓடு போன்ற வடிவத்தில் இருந்ததால் ... அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டது"[1] என்று கூறினார். எருசலேமுக்குப் புறம்பே உள்ள மண்டை ஓட்டின் வடிவம் கொண்டதும், இப்பொழுது "கோர்டனின் கல்வாரி" என்று அழைக்கப்படுவதுமான

மலையில்தான் இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டார் என்று பலர் நினைக்கின்றனர்.

கிரகணம்

"ஆறாம் மணி நேரம் முதல் ஒன்பதாம் மணி நேரம் வரைக்கும் பூமியெங்கும் அந்தகாரம் உண்டாயிற்று" என்று மத். 27:45 கூறுகின்றது. முழு நிலா வேளையாகிய, யூதர்களின் பஸ்கா வேளையில் (மத். 26:2) இயேசு மரித்தார். இயற்கை விதிகளின்படி, சந்திரனானது சூரியனிலிருந்து பூமியின் எதிர்ப்புறத்தில் இருக்கையில் சூரிய கிரகணம் ஏற்பட முடியாது. ஆகையால், இயேசு மரணம் அடைந்த வேளையில் பூமியின்மீது ஏற்பட்ட அந்தகாரமானது இயற்கையான சூரிய கிரகணம் என்று உரிமைகோர முடியாது. மேலும், இயற்கையான ஒரு சூரிய கிரகணம் ஏற்பட்டிருக்க முடிந்திருந்தாலும், அது ஒரு சில நிமிடங்களே இருந்திருக்கும், மூன்று மணி நேரம் அளவுக்கு இருந்திருக்க முடியாது. திபேரியு ராயனின் ஆட்சிக் காலத்தின் பதினான்காம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட, "அறியப்பட்டவைகளிலேயே மாபெரும் சூரிய கிரகணமாகும் ... ஏனெனில் நட்சத்திரங்கள் காணப்படுமளவுக்கு பகலானது இரவாக மாறிற்று"[2] என்று கடவுள் நம்பிக்கையற்ற ரோம வானவியல் அறிஞரான பிளேகன் கூறியதை ஆல்பெர்ட் பேர்னெஸ் அவர்கள் தமது எழுத்தில் மேற்கோள் காட்டுகின்றார்.

வரலாற்றின் வருத்தம் தோய்ந்த இந்த நிகழ்ச்சியின் போது, தேவன் தம்முடைய பூமியின் மீது சூரிய வெளிச்சத்தின் மகிழ்ச்சியை அற்புத விதமாக நீக்கிப்போட்டு, புலம்பலின் மெல்லிய ஒளித்திரை வலையை வைத்தார். மத்தியானம் முதல் பிற்பகல் மூன்று மணி வரையிலும் தேவன் பரலோகத்தினுடைய துக்கத்தின் கறுப்புக் கொடியைக் காட்சிப்படுத்தினார்.

சிலுவை

சிலுவையானது "**X**" (*crux decussata,* "St. Andrew's Cross") *வடிவத்தில் இருந்ததா,* "**T**" (*crux Commissa,* "St. Anthony's Cross") *வடிவத்தில் இருந்ததா?,* "†" *வடிவில் சிலுவை மரத்தின் மேல் பகுதியில் ஒரு சிறு மரத்துண்டு நீட்டப்பட்டிருந்ததா* (*Crux immissa)?, அல்லது* "**I**" (*Crux simplex) வடிவில் இருந்ததா? என்பது வெகுவாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பிலாத்து கொடுத்த மேல் விலாசம் (பல வார்த்தைகள் அடங்கியது, மூன்று முறைகள் எழுதப்பட்டது) கொண்ட பலகையானது இயேசுவின் தலைக்கு மேல் வைக்கப்பட்டிருந்தது என்ற உண்மையானது குறுக்கு சட்டத்திற்கு மேல் நெடும் மரத்தில் இயேசுவின் தலைக்கு மேற்பகுதியில் சற்று இடம் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. எனவே அது Crux immissa* (†) *அல்லது Crux simplex* ("**I**")*ஆக இருந்திருக்கலாம். பொதுவான கருத்தின்படி இது* Crux immissa (†)*வாக இருந்தது.*

இயேசுவின் சரீரத்தைத் தாங்கிப் பிடிப்பதற்காக சிலுவையிலிருந்து ஆப்புக்கட்டையொன்றை நீட்டிக்கப் பட்டிருக்கலாம் என்று சிலர்

நினைத்தாலும், அது இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. வக்கிர மனதுடன் அவரைத் துன்புறுத்தியவர்கள் அவரது உடலின் எடையானது அவரது கரத்திலிருந்த ஆணித் துளைகளை இழுப்பதைக் கண்டு ஆனந்தம் அடைந்திருப்பார்கள்.

ஏலி - எலியா

இயேசு "ஏலி, ஏலி", ("என் தேவனே, என் தேவனே") என்று கதறிய பொழுது, அங்கு நின்றிருந்த சிலர், அவர் "எலியா, எலியா" என்று கூறியதாக நினைத்தார்கள். இயேசு உரத்த குரலில் கதறியிருந்தாலும், அவரது வார்த்தைகள் தெளிவற்று இருந்தன என்பது உறுதி. அருகில் நின்றிருந்தவர்களின் தவறான புரிந்து கொள்ளுதலானது "மொழி அறியாமையினால் ஏற்பட்டதல்ல, ஆனால் இயேசுவின் தெளிவற்ற உச்சரிப்பில் இருந்து ஏற்பட்டதாகும்" என்று J. W. McGarvey *அவர்கள் கூறினார்.*[3] *இயேசு சுமார் ஆறு மணி நேரம் சிலுவையில் தொங்கிக் கொண்டிருந்ததால் இது மிகச் சுலபமாக உண்மையாயிருக்க முடியும். இரத்த இழப்பும் கூடவே விரித்த கரங்களுடன் தொங்கியதன் விளைவாக அவரது மார்புத் தசைகளில் உண்டாயிருந்த மாபெரும் துன்பமும் அவரது பேச்சைத் தெளிவற்றதாக ஆக்கியிருக்க வேண்டும்.*

இரத்தமும் தண்ணீரும்

இயேசுவின் விலாவில் குத்தப்பட்ட ஈட்டி என்பது அநேகமாக ஒரு Logche ஆக இருக்கலாம் என்றும், அதன் தலைப் பகுதியானது இரும்பினால், மனிதரின் கையகலத்திற்கு முட்டை வடிவில் செய்யப் பட்டதாயிருந்திருக்கலாம்[4] *என்று* W. *ராபர்ட்ஸன் நிக்கோல் கூறினார். இருதயத்தின் மேல் உறை குத்தப்பட்டதால்தான் இயேசுவின் விலாவில் இருந்து இரத்தமும் தண்ணீரும் வழிந்தோடிற்று என்று அல்பர்ட் பேர்னஸ் அவர்கள் விளக்கம் அளித்தார்: "இந்த மெல்லிய சவ்வானது [இருதயத்தின் மேல் உறை] தண்ணீரைப் போன்ற ஒரு சுரப்புப் பொருளை கொண்டுள்ளது … இப்பொருளானது தனது தொடர்ந்து இயக்கத்தினால் இருதயத்தின் மேற்பரப்பு உலர்வடைவதைத் தடை செய்கின்றது"*[5]

கிறிஸ்துவின் மரணத்திற்கான உடல் ரீதியான காரணம் என்ற நூலில், மருத்துவர் வில்லியம் ஸ்ட்ரௌடு அவர்களால் முற்றிலும் மாறுபட்ட கோட்பாடு ஒன்று கருத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது. ஸ்ட்ரௌடு அவர்களின் கருத்தின்படி, ஈட்டியால் குத்தப்படுவதற்கு முன்பே இயேசு இருதயம் பிளந்து அதனால் ஏற்பட்ட இயற்கைச் சிதைவினால் இறந்தார். இயற்கைச் சிதைவைத் தொடர்ந்து இரத்தமானது இதய மேலுறைக்குள்ளாகப் பாய்ந்தது என்பது ஸ்ட்ரௌடின் கோட்பாடு ஆகும். இந்த இரத்தமானது அதன் அதிக திரவ மற்றும் அதிகத் திடப் பகுதிகளாகப் பிரிந்து, ஈட்டியால் இதய மேலுறையானது குத்தப்பட்ட போது வெளியே பாய்ந்தோடியது. Logche என்ற ஒரு ஈட்டியானது எலும்பை முறிக்காமல் எப்படி இயேசுவின் மார்புக்குள் நுழைந்திருக்க முடிந்தது? ஒருவேளை அது மேல் நோக்கிக் குத்தப்பட்டு, மார்புக் கூட்டின் கீழ்ப்பகுதி வழியே

நுழைந்திருக்கலாம்.

சிலுவையின் உறுதிப்படுத்தல்

சுயாதீனமான விபரங்கள்

சிலுவையில் அறையப்பட்டிருந்த நேரம். மாற்கு 15:25-33 வசனப் பகுதியானது ஆறாம் மணி வேளை வந்த பொழுது இயேசு சிலுவையில் மூன்று மணி நேரமளவாகத் தொங்கிக் கொண்டிருந்தார் என்று குறிப்பிடுகின்ற வேளையில், யோவா. 19:14ல் ஆறாம் மணி வேளையில் இயேசு இன்னமும் பிலாத்தின் அரண்மனையில் இருந்தார் என்று கூறப்பட்டுள்ளதாகச் சிலர் தர்க்கம் செய்துள்ளனர். இருப்பினும், யோவான் (யோவா. 20:19 சுட்டிக்காட்டுகின்றபடி), ரோமானியருடைய மணிக் கணக்கின் முறைமையைப் பயன்படுத்தினார் என்றும், மாற்கு யூதர்களுடைய மணிக்கணக்கின் முறைமையைப் பயன்படுத்தினார் என்றும் ஒருவர் யூகித்தால் சிரமம் எதுவும் இருப்பதில்லை. அதிகாலை ஆறுமணி அளவில் இயேசு இன்னமும் பிலாத்துவின் அரண்மனையில் இருந்தார், ஏறக்குறைய ஒன்பது மணியளவில் சிலுவையில் அறையப்பட்டார், மற்றும் மத்தியான வேளையில் (யூதர்களின் ஆறாம் மணி வேளையில்) அவர் ஏற்கனவே சிலுவையில் மூன்று மணி நேரமாகத் தொங்கிக் கொண்டிருந்தார். மாற்கு மற்றும் யோவான் ஆகியோரின் சுவிசேஷ விபரங்கள் முரண்பாடு எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. மாறாக, அவைகளின் கருத்து வேறுபாடானது இந்தப் புத்தகங்கள் ஒருவரை யொருவர் சார்ந்திராது எழுதப்பட்டன என்பதற்குத் தற்செயலான நிரூபணத்தை அளிக்கின்றது.

காடியும் வெள்ளைப் போளமும். கசப்புக் கலந்த காடியை இயேசு ருசி பார்த்து, குடிக்க மனதில்லாதிருந்தார் என்ற உறுதிப்பாட்டினால் மத்தேயு, அதில் வெள்ளைப் போளம் கலந்திருந்தது என்று மாற்கு கூறியதிலிருந்து முரண்படுகின்றார் என்று சிலர் நினைத்துள்ளனர். இருப்பினும், சிலுவையில் தொங்கிய ஆறு மணி வேளையில் இயேசுவுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முறைகள் திராட்ச ரசத்தைக் கொடுத்திருக்கச் சாத்தியக் கூறு உள்ளது. உண்மையில், யோவான் 19:28-30ல் இருந்து, இயேசு மரிப்பதற்குச் சற்று முன்னதாக அவருக்குக் காடி என்ற தீவிரமான திராட்ச ரசம் வழங்கப்பட்டு அந்த பானத்தை அவர் ஏற்றுக் கொண்டார் என்று நாம் அறிகின்றோம்.

மத்தேயுவும் மாற்குவும் ஒரே நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் கூறியிருப்பினும், அப்பொழுதும் கூட முரண்பாடு எதுவும் யூகிக்கப்படலாகாது. "காடி" என்ற வார்த்தையானது கசப்பான எந்தப் பொருளையும் குறிப் பிடலாம். வெள்ளைப் போளம் என்பது அதன் சுகந்த வாசனைக்கென்று நன்கு அறியப்பட்டிருப்பினும், சுவையில் மிகுந்த கசப்பாக உள்ளது. ஆங்கில வார்த்தையான "myrrh" என்பது murr ("கசப்பு") என்ற அரபு வார்த்தையில் இருந்து பெறப்பட்டதாகும்.

மத்தேயு காடியில் கலக்கப் பயன்படுத்திய பொருளைப் பற்றி நமக்குக் கூறவில்லை. மாற்கு, அந்தக் கசப்புப் பொருள், வெள்ளை போளமாகும் என்று அதிகம் குறிப்பாகக் கூறினார். மத்தேயு மற்றும் மாற்கு ஆகியோருடைய குறிப்புகளில் முரண்பாட்டைக் காண்பதற்குப் பதிலாக, நாம் மறுபடியும் இக்கருத்து மாறுபாடானது சார்பற்ற எழுதுதலை வலியுறுத்துகின்றது என்று காண்கின்றோம்.

நான்கு மேல் விலாசங்கள். இயேசுவின் தலைக்கு மேல் வைக்கச் சொல்லிப் பிலாத்து கொடுத்த மேல் விலாசம் பற்றி சுவிசேஷ எழுத்தாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் மாறுபட்ட ஒரு வர்னணையுள்ள மேல் விலாசமாக அதைக் குறிப்பிடுவதால், பதிவேடுகளைச் சிலர் விமர்சனம் செய்துள்ளனர். இருப்பினும், கூற்றுக்கள் மாறுபட்ட வார்த்தைகளின் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டும் கூட மிகச் சரியானதாக இருக்கலாம். மூன்று மொழிகளில் எழுதப்பட்ட ஒரே கூற்றானது (சொல்லர்த்தமாக) மிகச் சரியான ஒரே மாதிரியானதாக இருப்பது இல்லை. இவ்விதமாக, சுவிசேஷ எழுத்தாளர்கள் இக்கூற்றை ஒரே விதமான வார்த்தைகளில் மிகச் சரியாக எழுதாதது பற்றி எவ்வித ஆச்சரியமும் இருக்கக் கூடாது. கருத்தில் இவை யாவும் ஒன்றேயாகும்: ''யூதர்களின் ராஜா.'' இந்த நான்கு மேல் விலாசங்களும் சுவிசேஷ எழுத்தாளர்களுக்கு எதிரான ஆதாரமாய் இருப்பதற்குப் பதில் சார்பற்ற மற்றும் நம்பிக்கைக்குகந்த அவர்களின் எழுத்துக்களுக்கு இவை சாத்தியக் கூறுள்ள பலத்த ஆதாரமாயுள்ளது.

தேவாலயத்தை இடித்தல். அது போலவே "தேவாலயத்தை இடித்து, மூன்று நாளைக்குள்ளே கட்டுகிறவனே, உன்னை நீயே ரட்சித்துக் கொள்" (மத். 27:40) என்ற ஏளனச் சொல்லில் சார்பற்ற மற்றும் நம்புவதற்குகந்த எழுத்துத் தன்மை காணப்படுகின்றது. இந்தக் கூற்றானது (மத்தேயு மற்றும் மாற்கு ஆகியோரால் பதிவு செய்யப்பட்டது, ஆனால் யோவானால் பதிவு செய்யப்படவில்லை) சிலுவையில் ஏளனம் செய்பவர்களிடம் இருந்து வந்தது ஆகும். அவர்களின் பழிச் சொல்லானது இயேசு முன்பே கூறியிருந்த சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டிருந்தது, என்றாலும் இயேசு என்ன கூறியிருந்தார் என்பதை ஒருவர் மத்தேயு மற்றும் மாற்கு ஆகிய சுவிசேஷங்களில் வீணாகத் தேடுகின்றனர். சிலுவையில் அறையப்பட்ட வேளையில் கூறப்பட்ட இந்த ஏளனச் சொற்களை யோவான் பதிவு செய்யாத அதே வேளையில், யோவான் 2:19ல் இயேசு தாம் சிலுவையில் அறைய ப்பட்டிருக்கையில் பெற்ற ஏளனச் சொற்களுக்குக் காரணமான கூற்றை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூறியிருந்தார் என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

தீர்க்கதரிசனத்தின் நிச்சயமான வார்த்தை

முன்னுரைக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளின் நிறைவேற்றமானது புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட சுவிசேஷத்தின் பிரதான உறுதிப்படுத்துதலாக உள்ளது. சிலுவையில் அறையப்படுதல் பற்றி நாம் குறைந்தது பதினோறு தீர்க்கதரிசனங்களைக் காண்கின்றோம், அவைகளில் சில ஏற்கனவே ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன:

1. *பாதிக்கப்பட்டவர் எதிர்த்து நிற்கமாட்டார் (ஏசா. 53:7; யோவா. 18:8; 1 பேது. 2:23, 24)*
2. *மரணத்தின் பாங்கு (சங். 22:16; சக. 12:10; யோவா. 12:32, 33; 18:31, 32; 19:37ஐயும் காணவும்)*[6]
3. *அக்கிரமக்காரருடன் (ஏசா. 53:12; மாற். 15:28)*
4. *வஸ்திரங்கள் பங்கிடப்பட்டன (சங். 22:18; யோவா. 19:23-25)*[7]
5. *அக்கிரமக்காரருக்காக வேண்டுதல் (ஏசா. 53:12; லூக். 23:34)*
6. *ஒரு வியப்புக் கூக்குரல் (சங். 22:1; மத். 27:46)*
7. *ஏளனக் குறிப்புகள் (சங். 22:7, 8; மத். 27:39-44)*
8. *கசப்பு (சங். 69:21; மத். 27:34)*
9. *காடி (சங். 69:21; யோவா. 19:28-30)*
10. *ஆவியை ஒப்புக் கொடுத்தல் (சங். 31:5; லூக். 23:46)*
11. *எலும்புகளில் ஒன்றும் முறிபடாது (சங். 34:20; யோவா. 19:36)*

சிலுவையின் விளைவு

சிலுவையில் அறைதல் என்றால் ஒரு கோலில் கூரான ஆயுதம் கொண்டு துளைத்தல், ஒரு மரத்தில் ஆணியினால் அறைதல் என்று அர்த்தமாகின்றது. அவர் அடிக்கப்பட்டு, தாக்கப்பட்டு, துன்புறுத்தப்பட்டு, குத்தி ஊடுருவப்பட்டு, நொறுக்கப்பட்டு மற்றும் ஒடுக்கப்பட்டார் என்று இயேசு சிலுவையில் அறைதலைப் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ளது (ஏசா. 53:3-7). அவரது ஆத்துமா வேதனையடைந்தது. போதை தரும் பானம் அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது, அவர் அதை ஏற்க மறுத்து விட்டார். கூர்மையான மற்றும் இடைவிடாத வலியைச் சகித்துக் கொள்ள அவர் தீர்மானித்தார். ஏனெனில் அவர் "பிதா எனக்குக் கொடுத்த பாத்திரத்தில் நான் பானம் பண்ணா திருப்பேனோ" (யோவா. 18:11) என்று ஏற்கனவே கூறியிருந்தார்.

சரீர வலியுடன் கூட அவர் கடிந்து கொள்ளப்படுதல், ஏளனம் மற்றும் மகிழ்ச்சிக்காகத் துன்புறுத்தப்படுதல் ஆகியவற்றைச் சகித்துக் கொண்டார். அவர் முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும், ஏறக்குறைய நிர்வாணமாக இருந்தார், வெட்கம் மற்றும் வெளிப்படையான சங்கடம் ஆகியவற்றை அநுபவிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். அத்துடன், இறப்பின் பாங்கானது "சிலுவையின் மரணபரியந்தமும்" (பிலி. 2:8) ஆக இருந்தது, இது ஒரு பழியாகவும், நற்பெயருக்குக் களங்கமாகவும் இருந்தது. சிலுவையில் அறைதல் என்பது கொலையாளிகள் திருடர்கள் மற்றும் அந்நியர்கள் ஆகியோருக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது.

சரீர வலி மற்றும் வெட்கம் ஆகியவை இருந்த போதிலும், தேவனால் கைவிடப்பட்ட நிலைமையே இயேசுவை மிகவும் மனம் புண்படுத்தியது. தாகம், காய்ச்சல் மற்றும் ஒருவேளை தடித்துப் போன உதடுகள் ஆகிய வற்றுடன் அவர் தேவனை நோக்கித் தாம் ஏன் கைவிடப்படவேண்டும் என்று உரத்த குரலில் கதறினார். தமது பிதாவை எப்போதும் பிரியப்படுத்தி யிருந்த அவரைத் தேவன் கைவிட விரும்பவில்லையென்றாலும், தேவன்

அவரைச் சிலுவையிலிருந்து மீட்டிருப்பாரேயென்றால், எல்லாம் இழந்து போகப்பட்டிருக்கும். யாரேனும் ஒருவர் பலிகடாவாக வேண்டியிருந்தது; யாரேனும் ஒருவர் பாவமாக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. இந்த முழு உலகத்தின் பாவமும் தேவனுடைய பிரியமான குமாரனாகச் சிலுவை மரத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த பொழுது, தேவன் அக்காட்சியைக் கைவிட வேண்டியதாய் இருந்தது. அவரது பரிசுத்தமும், தூய்மையையும் பாவத்தைச் சகித்துக் கொள்ளக் கூடாதிருந்தது. மரத்திலே தூக்கப்பட்ட எவனும் தேவனால் சபிக்கப்பட்டவனாயிருந்தான் (கலா. 3:13). தேவன் பகல் வெளிச்சத்தை நீக்கிப் போட்டு, இயேசு தமது ஆத்துமாவை மரணத்தில் ஊற்றிய பொழுது அவரைக் கை விட்டார்.

இயேசு அது எல்லாவற்றையும் - வலி, வெட்கம், பாவசாயல் ஆகுதல் எல்லாவற்றையும் - ஏற்றுக் கொள்ளும்படிக்குத் தம்மையே நிர்ப்பந்தித்துக் கொண்டார், அதை அடிபட வேண்டியவர்களுக்காகச் செய்தார்! இது தவிர்க்கக் கூடியதாய் இருந்தது; அவர் தூதர்களின் சேனைகளை அழைத்திருக்க முடியும். மற்றவர்களை அவர் இரட்சிக்க முடிந்தது ஆனால் அவரையே இரட்சித்துக் கொள்ள முடியவில்லை என்ற ஏளனச் சொல் உண்மையற்றதாய் இருந்தது; அவர் தம்மையே இரட்சித்துக் கொண்டிருக்க முடிந்திருந்தது. ஏளனம் செய்தவர்கள் மனதில் நினைத்திராத ஒரு கருத்தில், அவர்களின் வார்த்தைகள் உண்மையாய் இருந்தன: இயேசு மற்றவர்களைப் பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து இரட்சிக்க வேண்டியிருந்தது என்றால், அவர் மரணத்திலிருந்து தம்மையே இரட்சித்துக் கொள்ளக் கூடாதிருந்தது. அவர் ஒரு தெரிவைச் செய்ய வேண்டியிருந்தது, மற்றவர்கள் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக அவர் தமது ஜீவனை இழப்பதைத் தெரிவு செய்தார். வேறு ஏதேனும் வழியொன்றைக் காணும்படிக்கு அவர் தமது பிதாவினிடத்தில் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார், தமது குமாரனுக்காக முடிந்திருந்ததென்றால் தேவன் அப்படி ஒன்றைப் பெற்றிருப்பார் - ஆனால் மனித குலத்தின் மீதான அன்பு முதலாவதாக வந்து நின்றது.

கவனிப்பவர்களுக்காக மட்டுமின்றி, அறியாமையில் உள்ளவர்களுக் காகவும், தூரத்தில் இருந்தவர்களுக்காகவும், கலகக்காரர்கள் மற்றும் பாவம் நிறைந்தவர்களுக்காகவும், இழந்து போகப்பட்டு மற்றும் நிறைவேற்றாது இருந்தவர்களுக்காகவும், தேவனற்றவர்களுக்காகவும், இவ்வுலகத்தில் நம்பிக்கையற்றவர்களுக்காகவும் கூட இயேசு பாடுபட்டார். அது மிக மேலான அன்பாக இருந்தது; அழியும் வார்த்தைகள் அதை எவ்வளவு வறியதாகச் சித்தரிக்கக் கூடும்!

முடிவுரை

கிறிஸ்துவின் சிலுவையானது வல்லமை நிறைந்தது மற்றும் வெற்றி மேலோங்கியது, இருப்பினும் நாமும் கூடச் சிலுவையில் அறையப்பட வில்லையென்றால், வெளிப்படுத்தப்பட்ட அன்பு வீணாகின்றது, நமக்குக் கிடைக்காது போகின்றது. நமது பூமிக்குரிய இச்சைகளை நாம் விட்டுவிடாதிருந்தால், இயேசுவின் சிலுவையால்கூட நம்மை இரட்சிக்க

முடியாது (ரோமர் 8:13ஐக் காணவும்). பழைய மனிதன் சிலுவையில் அறையப்பட்டாலன்றி, ஞானஸ்நானம் என்ற அழகிய சடங்கில் மறுபடியும் எழுதல் என்பது வீணானதாகவே உள்ளது! (ரோமர் 6:3-6ஐக் காணவும்.) உண்மைக் கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவுடனே கூடச் சிலுவையில் அறையப்பட்டுள்ளனர் (கலா. 2:20).

குறிப்புகள்

[1]C. G. Wilke and Wilibald Grimm, *A Greek-English Lexicon of the New Testament,* trans. and rev. Joseph H. Thayer (Edinburgh, Scotland: T. & T. Clark, 1901; reprint ed., Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1973), 120. [2]Albert Barnes, *Matthew and Mark,* Notes on the New Testament (N.p., 1949; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1974), 312. [3]J. W. McGarvey, *Matthew and Mark*, The New Testament Commentary, vol. 1 (N.p., 1875; reprint, Delight, Ark.: Gospel Light Publishing Co., n.d.), 246. [4]Marcus Dods, "The Gospel of St. John," in *The Expositor's Greek Testament*, ed. W. Robertson Nicoll, vol. 1 (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1951), 859. [5]Albert Barnes, *Luke and John,* Notes on the New Testament (N.p., 1949; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1975), 374. [6]*யூதர்கள் சாதாரணமாகக் கொலை தண்டனை தரும் வழி வகையென்பது கல்லெறிதலாகும் என்பதைக் கவனிக்கையில், இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுவார் என்று முன்னுரைக்கப்பட்டது கூட மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கதாக உள்ளது.* [7]*வஸ்திரங்கள் பங்கிட்டுக் கொள்ளப்பட்டது பற்றியும், ஒரு உடையின் மேல் சீட்டுப் போடப்பட்டது பற்றியும் ஆகிய இவ்விரண்டையும் குறிப்பிட்டுக் கூறிய இந்த முன்னுரைத்தலானது எல்லாவற்றிலும் மிகவும் கவனத்திற்குரியதாகும்.*